

доімплантаційної та постімплантаційної ембріональних смертностей в експерименті на щурах.

2. Комбіноване введення сукцинатів цинку або міді з хлоридом кадмію мають компенсаторний вплив на ембріотоксичність хлориду кадмію за основними показниками ембріотоксичності, а самі сукцинати можуть розглядатися як потенційні біоантагоністи кадмію при хронічному впливі в експерименті на щурах.

Ключові слова: щури, ембріотоксичність, кадмій, цинк, мідь.

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ ВПЛИВ ДОВГОТРИВАЛОГО БЛОКУВАННЯ СИНТЕЗУ ЛЮТЕЇНІЗУЮЧОГО ТА ФОЛКУЛОСТИМУЛЮЮЧОГО ГОРМОНІВ НА АЦИНАРНУ ЧАСТИНУ ЕКЗОКРИННОГО АПАРАТУ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ЩУРІВ

Шепітько В.І., Борута Н.В., Стецук Є.В., Сидоренко А.В.,

Вільхова О.В., Лисаченко О.Д., Левченко О.А.

Полтавський державний медичний університет, Полтава, Україна

Актуальність. Відомо, що при лікуванні онкологічних хворих на рак передміхурової залози, а особливо тривалого використання синтетичних аналогів гонадотропін-релізінг гормону гіпофізу (інгібіторів синтезу тестостерону), хворі скаржаться на порушенні з боку шлунково-кишкового тракту. Основними симптомами яких є диспептичні явища, нудота, та болі в епігастральній ділянці, саме це і надихнуло нас на вивчення структури секреторного апарату підшлункової залози та змін в них.

Метою нашого дослідження було з'ясувати реакцію екзокринного апарату підшлункової залози контрольної групи тварин та за умов експериментального моделювання центральної тестостеронової блокади трипториліном на 1-му, 3-му, 6-му, 9-му та 12-му місяцях дослідження.

Матеріали та методи дослідження. Експеримент проводили на 60 статевозрілих самцях білих безпорідних щурів, їх поділяли на 2 групи: контрольну та експериментальну. Тваринам з першої групи вводили підшкірно диферелін (триптореліну ембонат) у дозі 0,3 мг діючої речовини/кг маси тіла протягом 180 днів, тоді як другій - фізіологічний розчин. Статистичну обробку морфометричних даних проводили із використанням програми Excel.

Результати дослідження. Порівнюючи значення зовнішнього та внутрішнього діаметрів ацинуса підшлункової залози контрольної групи тварин з експериментальною, спостерігати такі зміни: на 1-му місяці відбулося зменшення зовнішнього діаметру без значних змін внутрішнього, що відповідає зменшенню розмірів клітин та розмірів їх ядер. На 3-му місяці дослідження, ми спостерігали збільшення зовнішнього діаметру без зміни внутрішнього, в порівнянні з попереднім терміном, що вказує на включення компенсаторних реакцій при збільшенні висоти екзокриноцитів та середнього діаметру. На 6-му місяці відбулося зменшення всіх показників. Дані зміни можна інтерпретувати як адаптацію підшлункової залози до змін в гормональному балансі та вироблення компенсаторних механізмів, адже на 9-му та 12-му місяцях експерименту можемо спостерігати поступове збільшення всіх показників відносно 6-го місяця та повернення їх до початкових, як у контрольної групи тварин.

Висновки. Розглянувши результати морфометричних даних ацинарної частини екзокринного апарату підшлункової залози, ми спостерігали цікаву тенденцію до змін на різних термінах експериментальної моделі. Показники контрольної групи тварин та експериментальної статистично достовірно не відрізнялись на 3-ій місяць спостереження. Але на 1-му та 6-му місяцях виявилось зменшення показників, у порівнянні з контрольною групою тварин, до попередніх термінів експериментальної моделі, та поступове їх збільшення на 9-му та

12-му місяцях спостереження з поверненням до норми, що вказує на остаточну компенсацію екзокринної функції підшлункової залози.

МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЕКЗОКРИННОЇ ЧАСТИНИ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ПРИ ХІМІЧНІЙ КАСТРАЦІЇ

Шепітько В.І., Борута Н.В., Стецук Є.В., Михайленко В.В.,

Скотаренко Т.А., Лисаченко О.Д., Левченко О.А.

Полтавський державний медичний університет, Полтава, Україна

Актуальність. В сучасній біологічній і медичній науці дослідження підшлункової залози є актуальним, оскільки це одна з основних травних залоз в організмі людини. Впродовж усього життя людини підшлункова залоза піддається значному впливу різних несприятливих факторів.

Метою нашого дослідження було встановити зміни структурних компонентів екзокринної частини підшлункової залози при центральній хімічній кастрації. Прослідкувати динаміку морфофункціональних змін екзокринної частини підшлункової залози.

Результати дослідження. Робота виконана на 15 білих щурах-самцях, розподілених на 2 групи. Першу групу склали 5 тварин інтактної групи. Друга група містила 10 щурів, які піддалися процедурі введення триптореліну ембонату підшкірно в дозі 0,3 мг/кг діючої речовини протягом 180 днів. Одній тварині вводили одну визначену дозу препарату. Матеріал для мікроскопічного вивчення органу брали відразу після евтаназії тварин, ущільнювали у парафін, за загальноприйнятою методикою та виготовляли напівтонкі зрізи, які забарвлювали гематоксиліном і еозином. Дослідження гістологічних структур з подальшим мікрофотографуванням було проведено з використанням мікроскопу Biogex-3 BM-500T. Під час мікроскопії застосовувалася сучасна цифрова DCM 900 мікрофотонасадка для якісної передачі зображення.